

Dagthema: Groeten uit... Parijs

Overweging 11 augustus – Bert van der Meer

“... En steeds als ik terugblader naar de Parijse pagina's van mijn leven,
dan is het net of de zon doorbreekt,
dan wordt alles lichter en warmer.
Dat wens ik jou toe,
dat je met liefde terughijkt naar de mooie dagen van je leven ...”

Eerste lezing uit Hebreëën 11:1-16

Tweede lezing volgens Lucas 12:32-40

Openingsgebed

Aan het begin van deze viering
mogen wij ons herinneren de belofte die
Jezus deed:

Waar mensen in mijn naam bijeen zijn,
daar ben ik in hun midden.

Wij zijn hier met velen bijeengekomen
om de nabijheid te zoeken
van de Eeuwige
en van elkaar.

Mogen wij deze ochtend
de Eeuwige ervaren.

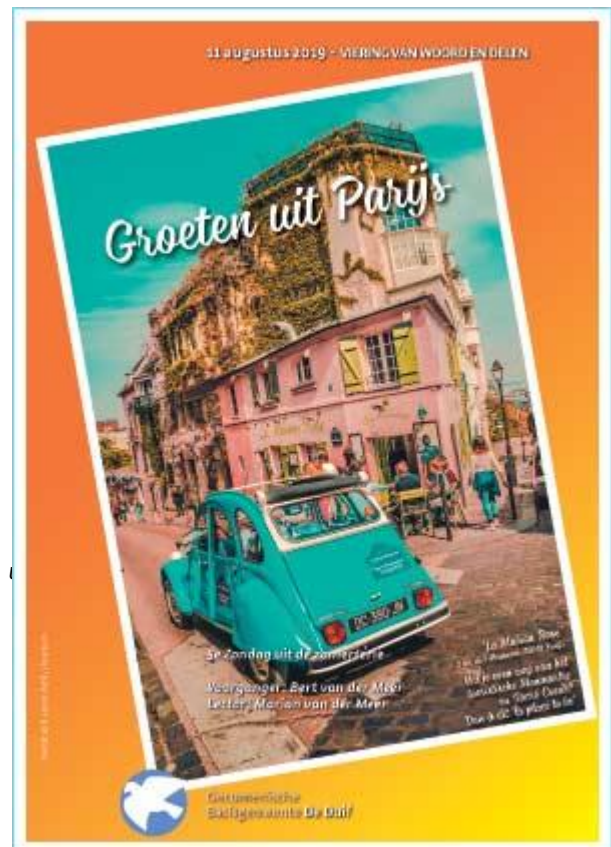
Le Festin – Camille

*Les rêves des amoureux sont comme
le bon vin*

*Ils donnent de la joie ou bien du chagrin
Affaibli par la faim, je suis malheureux
Volant en chemin tout ce que je peux
Car rien n'est gratuit dans la vie*

*L'espoir est un plat bien trop vite consommé
A sauter les repas, je suis habitué
Un voleur solitaire est triste à nourrir
A un jeu si amer, je n'peux réussir
Car rien n'est gratuit dans...*

*La vie... Jamais on ne me dira
Que la course aux étoiles; ça n'est pas pour moi
Le festin est sur mon chemin*

*Laissez-moi vous émerveiller et prendre mon envol
Nous allons enfin nous régaler
La fête va enfin commencer*

*Sortez les bouteilles;
fini les ennuis.
Je dresse la table, de ma nouvelle vie
Je suis heureux à l'idée de ce nouveau destin
Une vie à me cacher et puis libre enfin
Le festin est sur mon chemin
Une vie à me cacher et puis libre enfin
Le festin est sur mon chemin.*

Het Feest

De dromen van geliefden zijn als goede wijn
Ze geven vreugde of veel verdriet
Verzwakt door de honger, ben ik ongelukkig
Ik vlieg zo veel als ik kan
Omdat niets gratis is in het leven

Hoop is een gerecht dat te snel wordt opgegeten
Maaltijden overslaan, ik ben het gewend
Een eenzame dief is triest om te voeden
Bij een spel dat zo bitter is, kan ik niet slagen
Omdat er niets gratis is in...

Het leven... Nooit zal iemand mij vertellen
Dat de reis naar de sterren niet is weggelegd voor mij
Het feest zal eindelijk beginnen

Laat me je verbazen en
Laten we vliegen
We zullen eindelijk genieten
Het feest zal eindelijk beginnen

Haal de flessen eruit;
geen problemen meer.
Ik dek de tafel van mijn nieuw leven
Ik ben blij met het idee van deze nieuwe bestemming
Een leven om te verbergen en dan eindelijk vrij
Het feest is onderweg
Een leven om te verbergen en dan eindelijk vrij
Het feest is onderweg

Welkom en inleiding

Welkom alle Parijs-lovers die op de wervingstekst in de email, folder of Facebook zijn gekomen, welkom aan vaste en variabele Duiven, welkom aan toevallige voorbijgangers, vakantie-gangers. Het is vandaag 11 augustus 2019 en het thema is Groeten uit Parijs.

Zomerserie

We zitten middenin de zomerserie van De Duif. Het thema dat we gekozen hebben daarin is 'Groeten uit'. Elke voorganger kiest daarin een stad, streek of land die hem of haar inspireert en vandaag is dat Parijs. Ik ga jullie vertellen wat ik zo geweldig vind aan die stad en met name wat het in me losmaakt.

In de zomer is het koor met vakantie en hoe jammer we dat ook vinden – we hebben ze weemoedig uitgezwaaid begin juli – het biedt ook kansen. De wereldmuziek-bibliotheek staat open voor ons en daar heb ik een aantal juweeltjes uitgezocht. Frans uiteraard, al heb ik de Nederlandse vertaling ernaast gezet zodat je kunt meelesen wat er gezongen wordt. Vandaag vertel ik over Parijs. En ik heb muziek, gravures, lego-bouwwerken en tekeningen meegenomen om het te illustreren.

We zijn net begonnen met de titelsong uit 'Ratatouille', een prachtige tekenfilm waarin voor volwassenen meer dan genoeg te zien is. Het gaat over een restaurant in Parijs waar de kleinzoon van een wereldberoemde kok moet leren koken, alleen er niets van bakt. Een rat met een goede neus weet zijn vertrouwen te winnen en samen koken ze de sterren van de hemel en overtuigen de culinair journalist Ego met een verbluffend smakelijke versie van ratatouille. Dat is het verhaal, maar de film heeft zoveel méér. Er is liefde, er is familie, er zijn wilde achtervolgingen langs de kades in Parijs en de slechterik rijdt in een Duitse auto, er zijn links van kindergedachten naar volwassenen en weer terug. Een aanrader! Mijn dochter Hannah is ook helemaal weg van de film en heeft alle teksten – in het Frans – uit haar hoofd geleerd en zo af en toe staat ze ze te zingen als we de afwas doen.

Guitje en Fluitje

Ik heb Parijs gekozen omdat dat een bijzondere stad voor me is. Zo gingen mijn ouders vroeg in hun huwelijk met z'n tweeën naar Parijs. Ze kochten daar in Montmartre, de kunstenaarswijk, op het Place du Tertre, twee schilderijtjes van 'Guitje en Fluitje' zoals mijn vader altijd zei. Het waren kleine mensjes met grote gezichten en nog grotere ogen. Ook wij waren in 2013 op het Place du Tertre en kochten voor iets teveel geld tekeningen van onze kinderen. Net als mijn ouders kochten we een stukje droom om mee naar huis te nemen, in ons geval de droom dat onze kinderen altijd zo mooi zouden zijn en bij ons zouden blijven...

Die tekeningen hebben we meegenomen vandaag...

Hoofdkantoor Parijs

Marian heeft 3 maanden stage gelopen in Parijs. Marian en ik waren er een aantal dagen toen we elkaar net kenden, ik kreeg een baan bij een bedrijf dat een hoofdkantoor had in Parijs, wat me eens in de twee maanden daar bracht. En in 2013 zijn we er een week geweest met onze kinderen. En steeds was Parijs een stad van licht, van heerlijk eten, van mooie wandelingen door de Jardin de Luxembourg, lezen op een stoel in de Tuileruies. Stijlvol, betoverend.

In de voorbereiding op deze viering, afgelopen maandag, stelde ik de vraag wat Parijs voor hen betekende. Uit de antwoorden bleek dat Parijs een hele bekende, nabije stad is, maar toch écht buitenland. Het brengt iets teweeg bij iedereen die houdt van die stad en dat zijn er vele.

Ik ben heel blij dat ik u vandaag daar wat over mag vertellen. Ik wens ons een goede dienst. Je hoort verder in deze viering het lijflied van Edith Piaf, 'Je ne regrette rien' vlak vóór de 1e lezing. Ze zingt dat ze geen spijt heeft en dat kan wat wonderlijk klinken in dit huis waar we gewend zijn om te reflecteren en te overdenken. Maar ze zingt ook dat ze een streep zet

onder het verleden, de 'goede' en de 'slechte' keuzes, momenten, eigenschappen. En stapt onbevangen in het leven vanaf dit moment.

La Bohème

Ik heb verder La Bohème van Charles Aznavour uitgekozen, een lied dat gaat over een man en zijn lief in hun jonge jaren in Montmartre, het kunstenaars-arondissement van Parijs. Ze hadden geen geld, maar wel elkaar, ze leefden van de wind. Niet toevallig roept Jezus in de lezing daarna ook op om je bezittingen te verkopen en je gereed te maken voor een reis. Na delen van brood en wijn hoor je Ne me quitte pas van Jacques Brel, 'Verlaat me niet'. Met veel vuur en overgave roept hij op om hem niet te verlaten. Dit is een liefdeslied. En als God liefde is... We zijn geroepen om een stukje God in elkaar te herkennen, te vinden, te benoemen.

Na het slotlied, een echt Duiflied dat je kunt meezingen, besluiten we deze viering met de zegen, gevolgd door het Buenas Noches, goede nacht, van de Franse zangeres Dalida. Een goedenacht is ook een zegen, tenslotte.

Veel Parijs dus, veel leven. En dat ga ik in de overweging verbinden met de lezingen van vandaag.

Ik wens ons een goede dienst.

Je Ne Regrette Rien (Edith Piaf)

Non! Rien de rien

Non! Je ne regrette rien

Ni le bien qu'on m'a fait

Ni le mal

tout ça m'est bien égal!

Non! Rien de rien

Non! Je ne regrette rien

C'est payé, balayé,

oublié

Je me fous du passé!

Avec mes souvenirs

J'ai allumé le feu

Mes chagrins, mes plaisirs

Je n'ai plus besoin d'eux!

Balayées les amours

Et tous leurs trémolos

Balayés pour toujours

Je repars à zéro

Non! Rien de rien

Non! Je ne regrette rien

Ni le bien,

qu'on m'a fait

Ni le mal,

tout ça m'est bien égal!

Non! Rien de rien

*Non! Je ne regrette rien
Car ma vie, car mes joies
Aujourd'hui, ça commence avec toi!*

Ik heb nergens spijt van

Nee, helemaal nergens van
Nee, ik heb nergens spijt van
Noch van het goede wat me is overkomen,
noch van het slechte
Dat alles is me om het even

Nee, helemaal nergens van
nee, ik heb nergens spijt van
Dat is afgehandeld, uit de weg geruimd, vergeten
Ik trek me het verleden niet aan.

Met al m'n herinneringen
heb ik het vuur aangestoken,
onder mijn verdriet en mijn vreugde
Ik heb geen behoefte meer aan hen beiden!

'k Heb mijn geliefden de deur uitgezet
met hun emoties die mij beroeren
Voor altijd uit de weg geruimd,
ik begin weer van voor af aan

Nee, helemaal nergens van
nee, ik heb nergens spijt van
Noch van het goede
wat me is overkomen,
noch van het slechte
Dat alles is me om het even

Nee, helemaal nergens van
nee, ik heb nergens spijt van
Want mijn leven, want mijn plezier
beginnen vanaf vandaag met jou...

1e Lezing - Hebreëën 11:1-16

Voorbeeldig geloof

Het geloof legt de grondslag voor alles waarop we hopen, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien. Om hun geloof werden de mensen uit vroeger tijden geprezen. Door geloof komen we tot het inzicht dat de wereld door het woord van God geordend is, dat dus het zichtbare is ontstaan uit het niet-zichtbare.

Door zijn geloof had het offer dat Abel aan God bracht meer waarde dan dat van Kaïn. Over Abel wordt dan ook lovend gesproken als over een rechtvaardige – God zelf liet zich prijzend uit over zijn gaven –, en door zijn geloof klinkt zijn stem nog steeds, ook al is hij gestorven. Door zijn geloof werd Henoch naar elders overgebracht, om niet te hoeven sterven; hij werd

niet meer gevonden, omdat God hem had weggenomen. Hij stond immers al vóór zijn opneming bekend als iemand in wie God vreugde vond. Zonder geloof is het onmogelijk God vreugde te geven; wie hem wil naderen moet immers geloven dat hij bestaat, en wie hem zoekt zal door hem worden beloond. Door zijn geloof bouwde Noach, toen hem te kennen was gegeven wat er zou gebeuren, nog voordat dit voor iemand zichtbaar was, gehoorzaam een ark om daarmee zijn huisgenoten te redden. Zo veroordeelde hij de wereld en verwierf hij de gerechtigheid die voortkomt uit het geloof.

Door zijn geloof ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij in bezit zou krijgen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen. Door zijn geloof trok hij naar het land dat hem beloofd was maar hem nog niet toebehoorde. Samen met Isaak en Jakob, mede-erfgenamen van de belofte, woonde hij daar in tenten omdat hij uitzag naar een stad met fundamenten, door God zelf ontworpen en gebouwd. Door haar geloof ontving ook Sara, hoewel ze onvruchtbaar was gebleven en niet meer in de bloei van haar leven was, de kracht om een kind te verwekken, en wel omdat ze vertrouwde op degene die de belofte had gedaan. Zo bracht één man, wiens kracht al gestorven was, zo veel nakomelingen voort als er sterren aan de hemel staan, ontelbaar als zandkorrels op het strand langs de zee.

Zij allen zijn in geloof gestorven; wat hun beloofd was zagen ze geen werkelijkheid worden, ze hebben slechts een glimp ervan begroet, en ze zeiden van zichzelf dat zij op aarde leefden als vreemdelingen en gasten. Door zo te spreken lieten ze blijken op doorreis te zijn naar een vaderland. En daarmee bedoelden ze niet het vaderland waaruit ze weggetrokken waren, anders waren ze daarheen wel teruggekeerd. Nee, ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: het hemelse. Daarom schaamt God zich er niet voor hun God genoemd te worden en heeft hij voor hen een stad gereedgemaakt.

La Boheme Charles Aznavour

*Je vous parle d'un temps
Que les moins de vingt ans
Ne peuvent pas connaître
Montmartre en ce temps-là
Accrochait ses lilas
Jusque sous nos fenêtres
Et si l'humble garni*

*Qui nous servait de nid
Ne payait pas de mine
C'est là qu'on s'est connu
Moi qui criais famine
Et toi qui posais nue*

*La Bohème, la Bohème
Ça voulait dire on est heureux
La Bohème, la Bohème
Nous ne mangions qu'un jour sur deux*

*Dans les cafés voisins
Nous étions quelques-uns*

La Bohème

Ik vertel jullie van een tijd
Die de tieners
Niet kunnen kennen.
In die tijd hing Montmartre
De bakken met sringen
Tot onder onze ramen
En als de eenvoudige gemeubileerde ruimte

Die ons nestje was
Geen porum had,
Het is wel waar wij elkaar ontmoetten
Ik die honger leed
En jij die naakt poseerde.

La bohème, het artiestenwereldje
Dat betekende: wij zijn gelukkig
La bohème, la bohème,
Wij aten toen slechts om de dag.

In de naburige cafés
Waren wij met een aantal

*Qui attendions la gloire
Et bien que miséreux
Avec le ventre creux
Nous ne cessions d'y croire
Et quand quelque bistro
Contre un bon repas chaud
Nous prenait une toile
Nous récitons des vers
Groupés autour du poêle
En oubliant l'hiver
La Bohème, la Bohème
Ça voulait dire tu es jolie
La Bohème, la Bohème
Et nous avons tous du génie
Souvent il m'arrivait
Devant mon chevalet
De passer des nuits blanches
Retouchant le dessin
De la ligne d'un sein
Du galbe d'une hanche
Et ce n'est qu'au matin
Qu'on s'asseyait enfin
Devant un café-crème
Épuisés mais ravis
Fallait-il que l'on s'aime
Et qu'on aime la vie
La Bohème, la Bohème
Ça voulait dire on a vingt ans
La Bohème, la Bohème
Et nous vivions de l'air du temps
Quand au hasard des jours
Je m'en vais faire un tour
À mon ancienne adresse
Je ne reconnais plus
Ni les murs, ni les rues
Qui ont vu ma jeunesse
En haut d'un escalier
Je cherche l'atelier
Dont plus rien ne subsiste
Dans son nouveau décor
Montmartre semble triste
Et les lilas sont morts
La Bohème, la Bohème
On était jeunes, on était fous
La Bohème, la Bohème
Ça ne veut plus rien dire du tout.*

Die roem verwachtte
En al waren we arm,
Met lege magen,
Bleven wij erin geloven.
En wanneer een bistrootje
In ruil voor een goede warme maaltijd
Een schilderij van ons afnam,
Dan droegen wij verzen voor,
Samen rond de kachel
En vergaten we de winter.
La bohème, la bohème,
Dat betekende 'jij bent mooi',
La bohème, la bohème,
En allen hadden we genie.
Vaak gebeurde het
Dat ik voor mijn schildersezal
Slapeloze nachten doorbracht,
Terwijl ik mijn tekening bijwerkte
Van de lijn van een borst,
Van de ronding van een heup,
En pas in de ochtend
Gingen we eindelijk zitten
Voor een kop koffie,
Uitgeput maar opgetogen.
Wat moeten wij elkaar toen hebben liefgehad
En liefgehad het leven.
La bohème, la bohème,
Dat wilde zeggen: wij zijn twintig,
La bohème, la bohème,
En wij leefden van de wind.
Wanneer ik nu toevallig eens
Een wandeling maak
Naar mijn oude verblijfplaats,
Herken ik niets meer,
Niet de muren, niet de straten
Die getuige waren van mijn jeugd,
Boven aan een trap
Zoek ik het atelier,
Waar niets van over is.
In die nieuwe ambiance
Ziet Montmartre er treurig uit
En de seringen zijn dood.
La bohème, la bohème,
We waren jong, we waren dwaas
La bohème, la bohème,
Het betekent helemaal niets meer

2e Lezing – Lucas 12:32-40

Vrees niet, kleine kudde, want jullie Vader heeft jullie het koninkrijk willen schenken.

Verkoop je bezittingen en geef aalmoezen. Maak voor jezelf een geldbuidel die niet verslijt, een schat in de hemel die niet opraakt, waar een dief niet bij kan en die door geen mot kan worden aangevreten. Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn.

Sta klaar, doe je gordel om en houd de lampen brandend, en wees als knechten die hun heer opwachten wanneer hij terugkeert van een bruiloft, zodat ze direct voor hem opendoen wanneer hij aanklopt. Gelukkig de knechten die de heer bij zijn komst wakend aantreft. Ik verzeker jullie: hij zal zijn gordel omdoen, hen aan tafel nodigen en hen bedienen. Gelukkig degenen die hij zo aantreft, ook al komt hij midden in de nacht of kort voor het aanbreken van de dag. Besef wel: als de heer des huizes had geweten op welk uur de dief zou komen, dan zou hij niet in zijn huis hebben laten inbreken. Ook jullie moeten klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.'

Overweging

Wat is dat toch, dat je in een andere omgeving ineens veel meer leven voelt? Is het de elegante Franse taal? Zijn het de imposante appartementsgebouwen? Is het ... het ruisen van de bladeren van de platanen, die overal in Parijs zo uitbundig staan? Is het ... het eten dat anders ruikt, anders proeft dan thuis?

Er zijn denk ik een aantal effecten.

Eén: Je staat jezelf toe om niet bezig te zijn met de duizend- en één dingen die je thuis doet. Werk, eten maken, de was, boodschappen, schoonmaken. Daar gaat veel tijd naar toe in je dagelijkse routine en nul als je op vakantie bent.

Twee: je verheugt je op de dingen die je gaat zien. Is het hoop, is het verwachting? Je staat iig open voor nieuwe ervaringen

Drie: je bent in een omgeving die je, door één en twee, volledig in je kunt opnemen, kunt ondergaan en dat maakt je ervaring intenser.

Hemelse vader

We lezen uit Lucas hoofdstuk 12. Daarin staat, wat eerder, ook de bekende passage over de vogels die niet zaaien en maaien en zich zorgen maken, “want de hemelse vader voedt hen”. In het stuk dat wij lezen zegt Jezus dat je je bezittingen moet verkopen en aalmoezen moet geven. Daarmee zegt hij dus dat het niet gaat om het hebben, maar om het zijn, om het meemaken. Daarover vertel ik je vandaag, wat ik heb meegemaakt in Parijs.

In de lezing van de Hebreëen worden voorbeelden gegeven van voorouders die door hun geloof en hun vertrouwen grootse dingen hadden bereikt. En ze zijn ‘op doorreis’, wat betekent dat ze zich bewust zijn van hun eigen sterfelijkheid én dat ze een plaats innemen in de geschiedenis. En die geschiedenis, dat is de eeuwigheid. Parijs neemt een plaats in in mijn geschiedenis.

Parijs was al een stad toen Julius Caesar het veroverde in 52 na Christus. Nadat het in 605 tot hoofdstad van Frankrijk was gedoopt groeide het in de loop der eeuwen uit. Attila de Hun kwam niet binnen, de Noormannen wel. Nadat in 1163 de eerste steen van de Notre Dame werd gelegd kreeg Parijs ook een kathedraal. De pest, Engelsen, de bloedbruiloft (Bartholomeusnacht in 1572), ze overspoelden de stad.

Dat is de beschreven geschiedenis van de stad. Daarin zijn niet beschreven de levens van miljoenen Parijzenaars, burgers, die in de loop der eeuwen hun bijdragen leverden aan de stad. Zij hebben allemaal echt geleefd.

Grenouille en Quasimodo

Dan zijn er ook nog romanfiguren, die voor ons bekender zijn dan deze mensen.

Het is ook de stad van Jean Baptiste Grenouille, de hoofdpersoon uit Het Parfum van Patrick Suskind uit 1985. Grenouille wordt in Parijs geboren op 17 juli 1738 als het zesde kind van een visverkoper. Een onooglijk mannetje met een sterk ontwikkelde neus die in de leer gaat bij een parfumeur, naar de parfum-hoofdstad van Frankrijk gaat (Grasse) en het ultieme parfum maakt. Geweldig boek. Het is ook verfilmd, in 2006.

En het is de stad van Quasimodo, de klokkenluider van de Notre Dame, een roman van Victor Hugo. Op de eerste zondag na Pasen begint de mis met Quasi modo geniti infantis (als pasgeboren kinderen). Op die zondag wordt hij, te vondeling gelegd, op de trappen van de Notre Dame gevonden en hij krijgt de naam Quasimodo.

Quasimodo is een mismaakte gebochelde man die doof geworden is door het gebeier van de klokken. Hij wordt verliefd op Esmeralda, een zigeunermeisje, die zich om hem bekommert

als hij gemarteld wordt nadat hij beschuldigd is van een misdaad die hij niet heeft begaan. Zijn leermeester en aartsbisschop is echter verliefd op dat meisje en tracht haar op allerlei manieren voor zich te winnen. Ze wordt uiteindelijk van moord beschuldigd, gemarteld en ze bekent. Dan wordt ze ter dood veroordeeld. Op spectaculaire wijze redt Quasimodo haar en verbergt haar in de toren. Deze roman kent geen happy end, maar wel een waarbij ze samen zijn.

Alsof de zon doorbreekt

Net als deze verhalen zijn ook onze belevenissen in Parijs verbonden met de stad. Het eten dat we daar hebben gegeten, de mensen die we hebben gesproken, de muziek die we hebben gehoord, het ruisen van de bladeren van de bomen. Ze zijn onderdeel van ons leven. En steeds als ik terugblader naar de Parijse pagina's van mijn leven, dan is het net of de zon doorbreekt, dan wordt alles lichter en warmer. Dat wens ik je toe, dat je met liefde terugkijkt naar de mooie dagen van je leven.

Moge het zo zijn.

Stilte gevolgd door muziek Cent Mille Chansons E. Marnay / M. Magne

Cent mille chansons (Honderdduizend liederen) is een lied uit 1968 dat bekend is geworden dankzij de Franse zangeres Frida Boccara.

We luisteren naar een instrumentale versie van Rogier van Otterloo.

Geloofsbelijdenis

Ik geloof dat ik nooit alleen loop
op de weg die mij voert naar later.
Ik besef dat al mijn lotgenoten Godgenoten zijn.
Ik beloof daarom niet alleen van mijzelf uit te gaan,
maar ook proberen zal door andere ogen
Gods horizon te zien, daar waar de hemel
de aarde raakt en alles één wordt.

Ik erken dat dood en onrecht, strijd en onmacht,
verdriet en pijn ook mijn verantwoordelijkheid zijn.
Ik geloof dat God het lijden niet wil,
maar vrijheid wenst, geluk en vrede.
Ik geloof dat Hij daarom de volledige Mens heeft gezonden
die groter is en sterker is dan wij.

Die ons liefhad en leed,
die stierf en opstond uit de dood, om te bewijzen
dat God met ons altijd zal doorgaan.
Omdat Zij het werk dat ooit begonnen is niet loslaat.
Amen

Tafelgebed

Hoewel al jaren weg, bleef je hier toch.
Soms was je een herinnering
die binnenin in leven bleef,
soms was je nergens,

want het duister ingegaan,
van ons vandaan.

Hoe wij hier staan,
omdat we willen denken aan hoe jij er was,
we willen zijn als jij,
met jou erbij en ons aaneen.

Wij zijn hier echt, we denken jou,
we delen woorden, zeggen brood
en even zijn wij samen één.

Daarom steeds weer in dankbaarheid,
een dronk op jou,
op ons, op straks,
als je weer komt – je bent er al,
want altijd hier,
altijd nabij,
altijd bij haar, bij hem, bij mij.

Nodiging

Jezus deelde brood en wijn met zijn vriendinnen als symbool voor het delen van het even.
Vandaag heb ik met jullie iets van “mijn Parijs” gedeeld omdat het me dierbaar is en ik je graag wil meenemen in mijn enthousiasme. En niet omdat ik reclame wil maken voor Parijs, maar om het leven dat het in me losmaakt. Je ademt in, de zon breekt door, een lach krult om je lippen.

Hier in de Duif delen we brood met iedereen die aanwezig is. Dus wie je ook bent, wat je ook gelooft, of je houdt van Parijs of iets minder, wees welkom.

Breken en delen van brood en wijn

Ratatouille *main theme*

She *Charles Aznavour*

Ne me quitte pas

Jacques Brel

*Ne me quitte pas, il faut oublier
Tout peut s'oublier, qui s'enfuit déjà
Oublier le temps des malentendus et le temps perdu
A savoir comment oublier ces heures
Qui tuaient parfois / A coups de pourquoi, le coeur du bonheur
Ne me quitte pas (4x)*

*Moi je t'offrirai des perles de pluie
Venues de pays où il ne pleut pas
Je creuserai la terre jusqu'après ma mort
Pour couvrir ton corps d'or et de lumière
Je ferai un domaine où l'amour sera roi
Où l'amour sera loi
Où tu seras reine*

Ne me quitte pas (5x)

*Je t'inventerai des mots insensés que tu comprendras
Je te parlerai de ces amants-là
qui ont vu deux fois leurs coeurs s'embraser
Je te raconterai l'histoire de ce roi mort
De n'avoir pas pu te rencontrer
Ne me quitte pas (4x)*

*On a vu souvent rejaillir le feu de l'ancien volcan
Qu'on croyait trop vieux
Il est paraît-il
des terres brûlées
Donnant plus de blé qu'un meilleur avril
Et quand vient le soir pour qu'un ciel flamboie
Le rouge et le noir ne s'épousent-ils pas
Ne me quitte pas (5x)*

*Je ne vais plus pleurer
Je ne vais plus parler
Je me cacherai là à te regarder
Danser et sourire
Et à t'écouter*

*Chanter et puis rire
Laisse-moi devenir l'ombre de ton ombre
L'ombre de ta main
L'ombre de ton chien
Ne me quitte pas (4x)*

Verlaat me niet

Ga niet bij me weg, je moet het vergeten
Alles kan vergeten worden wat al bijna weg is
Vergeet de tijd van de misverstanden en de verloren tijd
Die je nodig had om te begrijpen hoe je die uren moet vergeten
Die de doodsteek gaven aan het geluk met teveel waaroms
Ga niet bij me weg (4x)

Ik zal je parels van regen aanbieden
Uit landen waar het niet regent
Ik zal het land bewerken tot na mijn dood
Om jouw lichaam met goud en licht te overdekken
Ik zal een omgeving scheppen waar liefde koning zal zijn,
Waar liefde zal heersen
Waar jij koningin zult zijn
Ga niet bij me weg (5x)

Ik bedenk voor jou dwaze woordjes die je zult begrijpen,
Ik zal het met je hebben over die geliefden
die al twee keer hebben gezien hoe hun hart

in vuur en vlam werd gezet
Ik zal je het verhaal van deze koning vertellen die is gestorven
omdat hij jou niet meer kon vinden / Ga niet bij me weg (4x)

We zien zo vaak dat het vuur weer oplaait In een oude vulkaan
Waarvan we dachten dat hij uitgedoofd was
Het heeft veel weg van verbrande aarde
Die meer graan opbrengt dan een schitterende aprilmaand
En wanneer de avond valt met een vlamme hemel
Vermengen het rood en zwart zich dan niet met elkaar?
Ga niet bij me weg (5x)

Ik zal niet meer huilen
Ik zal niets meer zeggen
Ik zal me daar verstoppen om naar jou te kijken
Hoe je danst en glimlacht
En om naar je te luisteren

Hoe je zingt en daarna lacht
Laat mij de schaduw van jouw schaduw worden
De schaduw van jouw hand
De schaduw van jouw adem
Maar ga niet bij me weg (4x)

Voorbeden

Onze Vader

Onze Vader,
al zolang onderweg
van de hemel naar de aarde,
Uw Naam worde geheiligd,
nooit meer in gevechten
van volk tegen volk,
van man tegen man;

Uw Naam worde gedaan en doorgegeven
in gerechtigheid en vrede,
van mens tot mens,
van land tot land,
over heel de wereld.

Laat komen uw rijk
door allen die veranderd zijn
in mensen van vrede en mededogen.

Laat gebeuren in ons midden
wat wij hebben uitgesteld tot in de hemel.

Geef ons heden zoveel inzicht
dat wij weten wat ons werkelijk

tot vrede en toekomst brengt.

Vergeef ons dat wij U tegenhielden
in zoveel mensen, zoveel eeuwen lang.

En leid ons weg uit de verleiding
tot macht en geweld,
maar verlos ons vandaag nog
van één wereld voor enkelen
en open die wereld
van God en mens met allen.

Amen.

Slotlied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Onze Vader verborgen,
uw naam worde zichtbaar in ons.
Uw koninkrijk kome op aarde,
Uw wil geschiede.
Een wereld, met bomen tot in de hemel,
waar water, schoonheid en brood,
gerechtigheid is en genade

waar vrede niet hoeft bevochten,
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen,
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd,
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd,
leg uw woord op ons hart,
breek het ijzer met handen,
breek de macht van het kwaad.

Van U is de toekomst kome wat komt.

Zegen

Buenas Noches

Dalida

*Buenas noches, mi amor.
Bonne nuit, que Dieu te garde.
À l'instant où tu t'endors
n'oublie jamais que moi
je n'aime que toi.*

*Buenas noches, mi amor.
Avec toi mon cœur bavarde.
À la vie et à la mort tu es à moi,
sinon prends garde!*

*J'attendrai ton réveil,
j'attendrai le retour du soleil.
Quand le ciel sera bleu
nous serons tous les deux
et pour la vie entière.*

*Buenas noches, mi amor,
mon chéri, fais de beaux rêves.
Pense à moi quand tu t'endors.
Toujours, toujours, pense à notre amour.*

*J'entends au loin des guitares
qui enchantent la nuit noire
et résonnent sous le beau ciel andalou.
Je remercie...*

Goedenacht

Goedenacht, mijn lief.
Welterusten, moge God je bewaren.
Op het moment dat je in slaap valt
vergeet nooit dat ik
alleen van jou hou.

Goedenacht, mijn lief.
Met jou mijn spraakzaam hart.
Tot leven en dood ben je van mij,
anders, pas op!

Ik wacht tot je wakker wordt,
Ik wacht op de terugkeer van de zon.
Wanneer de lucht blauw kleurt
dan zullen we verenigd zijn
en voor het hele leven lang.

Goedenacht, mijn lief,
mijn schat, heb zoete dromen.
Denk aan mij als je in slaap valt.
Denk altijd aan onze liefde.

Ik hoor gitaren
die de donkere nacht betoveren
en weerklinken onder de prachtige Andalusische lucht.
Ik dank je...

